

Grška kraljevska dvojica:
kralj Jurij in kraljica Elizabeta

raj poldrugo uro. V Bukarešti so čutili glavni potresni sunek tri minute. Mnogo ljudi je bilo v Bukarešti ubitih ter ranjenih in je ostalo brez streh. Ulice prestolnice so razorane ter tako razpokane, da je vsak promet nemogoč. Mnogo hiš bodo morali iz varnostnih razlogov podreti. Kot primer, kako strašen je bil potres, navajamo, da se je 12 nadstropni nebotačnik, v katerem je prebivalo nad 500 ljudi, porušil gladko do tal. Pravijo, da je v tem hotelu stanovalo tudi več nemških in italijan-

Želite kupca za svoje pridelke, za les, drva itd., potrebujete posla ali želite sami v službo — naročite oglas v »Slov. gospodarju« in uspeh bo gotov!

skih častnikov. Število smrtnih žrtev se samo v Bukarešti čeni na tisoč. Število žrtev je pa težko ugotoviti, ker so razvaline preogromne in reševalno delo ne more hitro napredovati.

Kralj Mihael in njegova mati Helena sta le po naključju ušla smrti.

Potres je hudo prizadejal severno ter zapadno Romunijo in predele ob vznožju Karpatov, kjer je bilo središče potresa. Telefonske in brzojavne zveze so večinoma prekinjene. Zelo so bili prizadeti kraji, v katerih se nahajajo petrolejski vrelci.

Na tisoče ljudi po Romuniji je ob streho in ne vedo, kam bi na zimo pred mrazom in pomankanjem. Računajo, da je bilo ubitih po potresu v vsej Romuniji več tisoč ljudi. Porušila se je tudi neka jetnišnica in je našlo smrt v razvalinah okrog sto jetnikov.

V vsej naglici so alarmirali vojaštvo in ga poslali v prizadete kraje.

Potres so čutili tudi v Srbiji in v Bolgariji, vendar ni bilo v teh krajih občutnejše škode.

pogreb, na katerega je prihitelo kljub slabi poti veliko število ljudi, da ji izkažejo poslednjo čast na zadnji poti v prerani grob. Na domu se je od rajne naše Katarine kot zglede matere z iskrenimi besedami poslovil znanec in prijatelj Anton Kolarič, posestnik iz Sv. Jurija ob Pesnici, na pokopališču pri odprtem grobu pa je orisal veselje in žalost ter zglede matere domači g. župnik. Skoraj vsa očesa so se orosila ob poslovičnih govorih obeh govornikov, saj je bil vsakdo prepričan, kako žalostna je bila smrt mlade zglede matere, katere je v starosti 40 let morala zapustiti solzno dolino in se preseliti na kraj miru, kjer ne bo več prenašala muk in trpljenja. Vi pa, dragi svojci, soprog, otročki, brat, sivolasi oče in mati ter ostali sorodniki, vam želimo, da vas ob bridki izgubi rajne tolaži dobri Bog — Tebi pa, draga Katarina, želimo, da v miru počivaš!

Mala cvetka umrla. Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju je smrt pokosila malo cvetko, štiriletno Treziko Muršec, hčerko našega o. organista. Naj domače tolaži ljubi Bog!

Smrt Muropoljca. V Bunčanih pri Sv. Križu pri Ljutomeru je umrl v 75. letu starosti Alojzij Ostre, po domače župajni. Pokojnik je bil ugleden in radi svoje prirojene inteligence ter prijaznosti splošno čislani mož, pravi tip ponosnega muropoljskega kmeta. Dolgo časa je bil načelnik kraj. šolskega sveta v Veržaju, 40 let je bil odbornik občine Bunčani in 13 let je županoval in bil izvoljen tudi za častnega člana. Za njegove zasluge na raznih poljih je bil odlikovan z redom sv. Save. Pokojni Ostre je bil brat vse prerano umrlega Franca Ostre, kaplana v Cirkovcah. Zapušča žalujočo soprogo, s katero sta letos v ožjem družinskem krogu praznovala zlato poroko, ter štiri hčerke. Najstarejša Anica je nad 20 let delovala kot vestna učiteljica v domači župnijski Sv. Križu, ostale tri so dobre gospodinje na trdnih kmetijah. Pokojnemu župajnemu bodi ohranjen časten spomin! — Žalujočim naše sožalje!

Umrl je mož. V Slamnjaku pri Ljutomeru je umrl Anton Hujnsjak. Pokojnik je bil globoko veren katoliški mož. Z njegovo smrtjo je naša fara izgubila priljubljenega moža. Nje-

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt bivše gostilničarke na Uršiji gori. V Razboru pri Slovenjgradcu je mirno v Gospodu zaspala 89letna Marija Kumer, roj. Šikernik. Pokojna je bila daleč naokrog znana kot gostilničarka na Uršiji gori. Posebno so jo poznali revni ljudje, katerim je rada pomagala. Zapušča tri sinove, ki so vsi dobro preskrbljeni. Naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Velika dobrotnica revežev umrla. Dne 24. oktobra je v Smoliniku pri Rušah umrla blaga Terezina Harič, roj. Zvajger. Bila je velika dobrotnica revežev, saj nikdo ni šel praznih rok od njene hiše. Komaj 17letna se je poročila z veleposestnikom Dragotinom Haričem na Smoliniku leta 1883. Zlato poroko sta obhajala leta 1933. Še krepka. Gospa Haričeva je bila nadvse vztrajna in je z največjo požrtvovalnostjo pomagala svojemu možu pri gospodarstvu. Vzgojila je tri otroke v pravem krščanskem duhu in so že vsi preskrbljeni. Dne 26. oktobra smo jo pokopali ob občini udeležbi ljudstva, kar je bil dokaz, kako je bila rajna gospodinja priljubljena. G. župnik iz Ruš je imel pri odprtem grobu lep poslovični govor. Haričeva hiša je nad 50 let naročnica »Slov. gospodarja«, zato tudi izreka sožalje možu in vsem žalujočim, rajni pa želi večni mir in pokoj!

Mati sedmih nepreskrbljenih otrok umrla. Katarina Zancer, posestnica pri Sv. Križu

nad Mariborom, je padla po stopnicah s podstrešja ter radi hudih posledic dne 28. oktobra umrla. Žalostno so naznanili zvonovi iz cerkve sv. Križa, da nas je zapustila dobra gospodinja, zglede mati sedmih nepreskrbljenih otrok, kateri objokujejo svojo ljubljeno mamo in iščejo tolažbe. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal njen

Ministri angleške vlade od leve na desno: delovni minister Bewin, major Attlee, Artur Greenwood in ministrski predsednik Churchill

Noel je prosil Morgana, naj skrbi za Slima. Nato je odjezdil k Robersu, ki je prodajal orožje in strelivo.

Robers, ki je bil svojčas covboj in je dobro poznal Noela, mu je rad pomagal iz zadrege. Tako je Noel nakupil vse, kar je potreboval. Ob slovesu je Robers pripomnil:

»Pazi! Po mestu so se ves dan potikali sumljivi tujci. Niti deset centov ne bi dal za njihovo poštenost!«

»Hvala za opozorilo. Bom že pazil!«

Naglo je odjezdil. Kot blisk je švignil mimo gostilne Chicago-Nelly. Nenadoma je zazeval pred njim globok jarek. Preden je zadržal konja, je ta že skočil. Noel se je sklonil v sedlu naprej in pomagal konju pri skoku. A skok se vkljub temu ni posrečil. Konj je padel. Noel je zletel čez konjev vrat, a je takoj vstal. Konju se k sreči ni nič zgodilo. Počasi je vstal. Od strahu se je nekaj časa tresel. Ko se je pomiril, je Noel spet zajahal.

Dirkanje se je nadaljevalo. Noel je vedel dovolj. Temne sile so bile na delu, da bi Erika zadrževale. Tudi covbojev so ga hotele oropati. Pri Slimu se je to posrečilo — vsaj za nekaj časa. Pri njem pa ne.

Kaj neki snujejo zoper Erika, ki sam, brez zadostne hrane in streliva jezdi v samotni divjini? Mraz ga je spreletaval ob tem vprašanju. Neusmiljeno je zbodel konja z ostrogami, toda Erika ni mogel dohiteti.

15.

Marija je naslednjega jutra pozneje nadaljevala pot, kakor je bila zvečer sklenila. Razdiranje šotora, sedlanje mežga in natovorjenje ostalih dveh mežgov ji je vzelo več časa, kakor je mislila. Ni bila vajena takih opravil in delo ji je šlo počasi od rok.

Naposled je bila vendar gotova. Zajahala je in nadaljevala pot. Ponoči se je precej odpočila, zaradi tega je bila boljše razpoloženja. Jutro je bilo lepo in to je še povečalo njeno dobro voljo.

Pot se je najprej vila po ozki soteski, ki je bila pokrita s temnimi gozdovi. Pozneje se je soteska razširila in Marija se je znašla na odprti planoti, ki se je vlekla do vznožja Oblačne gore.

Marijo je prevzelo tiho veselje. Pred seboj je imela zaželeno Oblačno goro, kateri je bila z vsakim korakom bliže. S svetim strahom je strmela v gorskega velikana. Venomer je bodrila mežge, ker je gorela od želje, da bi čimprej stopila v to skrivnostno kraljestvo.

Naposled je stala ob vznožju Oblačne gore. Še enkrat je spoštljivo pogledala visoke vrhove, ki so se kopali v sončni svetlobi, potem pa je zavila v prvo sotesko. Steza je bila skalnata in se je skoraj stopničasto dvigala. Mežgom, ki so bili vajeni gorskih potov, hoja ni delala težave. Pot se je dolgo vzpenjala navzgor. Potem pa je pred Marijo nenadoma zazeval globok prepad. Pred tisoč-

meščanov. Višek teh naporov so brez dvoma dosegli prav pred kratkim s sklepom, ki ni novost samo v zgodovini mestnih samouprav, temveč tudi v zgodovini vojni: sklenili so namreč najeti mestnega sveta, da bo mesto zavarovalo vsakega moškega meščana, ki je poklican pod orožje ter je odpeljan v Anglijo ali dodeljen mornarici. Zavarovalne premije plačuje mestni svet. Zavarovalnica, ki je že zavarovala 500 mladih vojakov mesteca Windsor, izplača v primeru smrti zavarovanega vojaka njegovim svojcem 100 funtov šterlingov, če je samec; če je pa poročen, dobi družina 200 funtov šterlingov.

Svatje so pobegnili pred čebelami. V italijanski vasi Loreggia blizu Kastel Franca so ne-